

РЕШЕНИЕ

№ 15859

гр. София, 24.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1509** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. П. Я. чрез процесуален представител адв. И. В. от САК срещу ЗППАМ № GRAM-1808613/25.01.2026г. на мл. автоконтрольор при ОПП, СДВР с правно основание [чл.171 т.2а б.б ЗДвП](#)- „прекратяване регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС и откаже да му бъде извършена проверка с техн.с-во и/или тест за установена концентрация на алкохол и/или наркотични в-ва и техни аналози или не изпълни предписани еза медицинско изследване, биологични проби, доказателствен анализатор, за срок от шест месеца“ .

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се посочва, че жалбоподателят се е подложил на медицинско изследване във ВМА, с което е изпълнил задължението си за съдействие на полицейските органи; обжалваната заповед е издадена неоснователно и преждевременно, тъй като към датата на издаването ѝ и в ЗДвП, и в Наредба №1/19.07.2017г. реда на установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози е регламентирана алтернативно- чрез медицинско изследване или с тест, като в случая жалбоподателят е избрал медицинско изследване.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа изложените в жалбата доводи. Претедира направените по делото разноски, съобразно представен списък.

Ответникът не се явява и не се представлява. В придружителното писмо, с което

административната преписка е изпратена на съда, е направено възражение за прекомерност на претендираните от другата страна разноски. В представени писмени бележки се моли жалбата да не се уважава с аргументи за безспорно установяване на състава на вмененото нарушение и при наличие на материалноправните предпоставки за издаване на атакувания акт.

Административният съд, като обсъди доказателствата по делото и доводите и възраженията на страните, и като извърши цялостна проверка на оспорената заповед във връзка с правомощията си по [чл. 168 от АПК](#), намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Подадената жалбата е допустима като подадена в срока по [чл.149, ал.1 от АПК](#) и от надлежна страна – адресат на оспорената заповед, имаща право и интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със Заповед за налагане на ПАМ № GRAM-1808613/25.01.2026г. с правно основание [чл.171 т.2а б.б ЗДвП](#), издадена от мл. автоконтрольор при ОПП, СДВР, на жалбоподателя като собственик на МПС Ф. К. с рег. [рег.номер на МПС] , е наложена ПАМ- прекратяване регистрацията на ППС за срок от шест месеца във връзка с извършено нарушение по чл.174, ал.3,пр.2 ЗДвП.

За да приложи мярката, административният орган е взел предвид, че оспорващият е водач на посочения автомобил, управлявал го е на 25.01.2026г. в [населено място] по [улица]и при проверка от полицейски служители е отказал да му бъде извършена проверка с тест за установяване на употребата на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство Drug Test 5000 с номер ARPK 0001. Издаден му е талон за медицинско изследване номер 292719 за ВМА.

Срещу жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно изследване серия GA № 4873867 от 25.01.2026г. за нарушение по чл.174, ал.3,пр.2 ЗДвП.

Представените писмени доказателства по делото установяват, че водачът е изпълнил предписанието и е дал кръв и урина за изследване.

По делото е представена мотивирана резолюция № 25-4332-МОО0486 от 19.02.2026 на началник сектор ОПП, СДВР, с която се прекратява административнонаказателното производство по АУАН GA № 4873867 от 25.01.2026г. за нарушение по чл.174, ал.3,пр.2 ЗДвП. Посочено е , че от Протокол за химическо изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози № И-1449/13.02.2026г. не е установено наличие на наркотични вещества в кръвната проба.

Горните обстоятелства се установяват безпротиворечиво от приложените в адм.преписка писмени доказателства и приобщените в хода на съдебното дирене.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно [чл. 172, ал. 1 от ЗДвП](#) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от закона се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. директорът на СДВР е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП, включително и по чл. 171, т. 2а от закона, между които е и издателят на оспорения в настоящото производство акт, поради което съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички законово изискуеми реквизити. Като правно основание за налагане на ПАМ органът се е позовал на разпоредбата на [чл.171, т.2а, б. б от ЗДвП](#). Описани са релевантните факти, обосноваващи възприетото от административния орган наличие на материалноправната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка.

Няма спор, че при липсващо административно нарушение (доколкото административнонаказателното производство във връзка с издадения АУАН ГА № 4873867 от 25.01.2026г. за нарушение по чл.174, ал.3,пр.2 ЗДвП. е прекратено с мотивирана резолюция на началник група СДВР) е отпаднало правното основание за налагане на принудителната административна мярка, основана на чл.171, т.2а, б.Б от ЗДвП.

В този смисъл всички изтъкнати доводи от ответника в депозираните от него писмени бележки, че процесната заповед следва да бъде оставена в сила са несъстоятелни. Отпаднало е правното основание за издаването на принудителната административна мярка. При отпадане на правното основание за издаване на принудителната мярка (напр. както в случая поради прекратяване на АНП), административният акт (заповедта) се оказва незаконосъобразен. При липса на административно нарушение респ. при отпадане на основанието за налагане на ПАМ, съдът следва да отмени ЗППАМ като незаконосъобразна.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП има акцесорен характер спрямо твърдяното административно нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Нейното прилагане е обусловено от наличието на факти, обосноваващи извод за осъществен състав на това нарушение, като същата не може да съществува самостоятелно извън тази фактическа предпоставка. С прекратяване на административнонаказателното производство по съставения АУАН, поради липса на установено нарушение, отпада с обратно действие фактическото основание, върху което е издадена оспорената заповед. Поддържането в сила на принудителната административна мярка при липса на установено административно нарушение би довело до трансформирането ѝ от превантивна и обезпечителна в санкционна по своя характер, което е недопустимо и противоречи на целта на закона. Същевременно, това би представлявало и несъразмерно засягане на правата на адресата на акта, в противоречие с принципа на съразмерност, закрепен в чл. 6 от АПК.

Съдът приема, че след прекратяване на административнонаказателното производство липсва каквото и да е правно и фактическо основание за запазване действието на процесната заповед, поради което същата се явява материално незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора и при своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя, се дължи присъждане на такива. Същите са претендирани в размер на 360 евро адвокатско възнаграждение при реално извършени правни услуги и процесуално представителство, както и 5.11 евро заплатена държавна такса по сметка на АССГ. От ответната страна е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът не уважава, имайки предвид ангажираността на процесуалния представител с производството-представените писмени доказателства и становище по същество на делото.

Воден от горните мотиви и на основание [чл. 172, ал. 1 и 2 от АПК](#), Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. П. Я. ЗППАМ № GRAM-1808613/25.01.2026г. на мл. автоконтрольор

при ОПП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. П. Я. 365.11 евро разноси по делото.

Решението е окончателно на основание [чл.172,ал.5 от ЗДвП](#).